

обикновен като всички хора. Преди всичко заради знанието за подвигите му и най-вече заради последният подвиг двубоят с турците. Този подвиг се мотивира чрез фолклорните представи за героичното, които се градят върху необикновеното, изключителното.

Пак в смисъла на необикновеното, на свръхестественото искам да се спра накратко на някои фолклорно-митологични представи, за които може да се допусне /като възможен вариант на тълкуване/, че кореспондират в известна степен с образа на крилатия войвода, който не се среща често сред образите на хайдутите и войводите.

Освен птиците, в архаичните митологични представи, крила имат халите, ламите, змейовете, т. е. същества със свръхестествени качества. Тяхната необикновеност и сила е именно в притежаването на несъвместими в своята естествена природа белези и характеристики на различни животни. Такава е една от представите за змея, у който са съчетани змийска природа с крилата на птицата. Много често във фолклорните представи змеят е получовек, полуживотно-до кръста човек, от кръста надолу-змия, или змеят е човек, роден с крила под мишиниците,¹¹⁰ от което произтичат и свръхкачествата му. Всяко селище си има своят змей, чийто функции са да го пази от злото, да се бори с него /обикновено халата/, да пази нивите му,¹¹¹ което значи селищното пространство. И във всички случаи змеят е мъжки персонаж.¹¹²

Да се твърди, че в образа на Злати войвода са втъкани представите за змея, или по-точно, че образът на Злати Кокарчоолу е осмислен и възприеман единствено чрез тези представи, би било наивно, независимо, че някои от белезите и най-важният-крилата, доближават двета образа в тях.

И все пак необичайното, необикновеното в образа на този сливенски войвода е факт в преданието. И колкото споменатите митологични представи да не мотивират единствено и изцяло неговите характеристики, те все пак отвеждат асоциативно към един от принципите на фолклорното мислене при изграждане на образа на хайдутина-герой. Затова и много често качествата му се обясняват чрез свръх-